

Ево неколико савета како Ви као родитељи можете олакшати период адаптације:

- Ускладите ставове о вртићу унутар породице
- Упознајте васпитаче са навикама и особеностима свог детета
- Имајте сараднички и позитиван став према вртићу, представите детету вртић као забавно и весело место а не „нужно зло“
- Подстичите дете на дружење с другом децом и одраслима
- Развијајте самосталност детета у храњењу, хигијенским навикама и спремању играчака код куће (у складу са узрастом и могућностима детета)
- Ускладите ритам живота код куће с вртићким
- Будите доследни при довођењу детета у вртић, при остављању детета, кратко и срдечно се растаните (а не драматично и дуго, растанак је болан и треба га скратити на минимум)
- Размењујте информације и договарајте се о свему са васпитачима
- Допустите детету да понесе своју омиљену играчку у вртић;

- Покажите детету да га волите и кад оно одбија останак у колективу;
- Разговарајте са дететом о другој деци, о играчкама, о васпитачима, подстичите му интересовање за садржаје у вртићу;
- Немојте да бежите од детета већ се увек поздравите и искрено кажите када ћете се вратити...и наравно, увек одржите своју реч!

Уколико родитељ има потребу може разговарати са члановима стручне службе о адаптацији деце, специфичним потребама деце, о својим потребама у односу на вртић, оправданости појединих васпитних поступака.

Саветовалиште за родитеље (педагог, психолог, логопед) ради по принципу заказивања преко васпитача или на број стручне службе 011/72-92-382

ДОБРОДОШЛИ У НАШ ВРТИЋ!

ВОДИЧ ЗА РОДИТЕЉЕ

АДАПТАЦИЈА ДЕЦЕ НА ВРТИЋ

Полазак у вртић представља за свако дете промену у животу, важан догађај за њега и родитеље.

Поласком у вртић делимично се мења дететов начин живљења, мора се прилагодити на непознате особе-васпитаче, вишесатни боравак међу већим бројем деце, нови простор и ствари које га окружују, делимично различит ритам активности, устајања, спавања и храњења.

Време у којем се дете, васпитачи али и родитељ прилагођавају новонасталој ситуацији и у којем се успоставља социо-емоционална веза детета и васпитача називамо адаптацијски период.

Како ће протећи период адаптације, с којим манифестацијама те колико ће трајати зависи од карактеристика личности детета, узраста детета, степена његовог развоја, стања дететовог здравља и породичне атмосфере у којој дете живи. Будући да су деца сензибилна за емоције родитеља и у свом понашању често изражавају оно што родитељи осећају, дететова адаптација и прихватање вртића у великој мери зависи и од тога како родитељ доживљава полазак детета у вртић, какав став има према вртићу и каква је била припрема детета за вртић. Адаптација зависи и од редовног долажења детета (изостанци продужују време прилагођавања).

Сва деца не реагују једнако током адаптације. Нека деца отворено негодују,

редовно бурно реагују код растајања од родитеља, нека деца одбијају комуникацију са васпитачем док су друга у потпуности усмерена само на њих. Дете се најчешће не одваја од своје играчке или ранца, као прелазног објекта који му помаже да се осећа сигурније и заштићено. Нека деца су склона реакцијама на физиолошком плану: одбијање хране, одбијање спавања, пробавне сметње, често обољевање, а друга реакцијама у понашању (плач, агресивност, пасивност).

Нека деца тако реагују само првих дана, код неких то стање траје данима, а код неких се јавља тек након одређеног времена па можемо говорити о могућим „закаснелим“ реакцијама када је дете схватило да је одлазак у вртић постало део његове свакодневнице и коначно стање.

Једна од могућих реакција је и регресија тј. враћање на претходне облике понашања који су већ усвојени и превладани на неком ранијем степену развоја. Тако дете које је успоставило контролу столице може сада опет обављати нужду у гаћице, оно које је комуницирало речима сада опет може прибегавати гестикулацији и сл. Но, такве промене у понашању су пролазног карактера. Оне ће нестати када се дете прилагоди новој средини, тј. када се буде осећало сигурно.

Сва та понашања су нормална у фази адаптације. Она слабе и нестају брзином којом се дете прилагођава околини и успоставља социо-емоционалне односе са васпитачима.

Адаптација није готова кад дете престане да плаче већ кад дете почне спонтано да изражава своја осећања, потребе, мисли и способности.

Родитељи ће имати прилику да у првим данима поласка у вртић/јаслице бораве са својом децом у васпитним собама. Време и начин боравка родитеља у соби, током адаптације, договараће се са сваком породицом приликом потписивања Уговора.